

Notat

Møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC) den 21. april 2012 i Washington

Resumé

I forbindelse med IMF og Verdensbankens forårsmøder i Washington D.C. den 19.-21. april 2012 afholdes møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende ministerkomité for IMF, hvis formand er Singapores finansminister, Tharman Shanmugaratnam.

På IMFC-mødet ventes der en drøftelse af den globale økonomiske situation, IMF-ressourcer, IMF's konsoliderede multilaterale overvågningsrapport samt prioriteterne for IMF's kommende arbejde.

I det seneste udkast af IMF's World Economic Outlook (WEO)¹ skønnes det, at den globale vækst i 2011 er uændret i forhold til prognoseopdateringen fra januar. Momentum i den globale økonomi ser igen ud til at være styrket efter opbremsningen i anden halvdel af 2011, men de negative risici er ifølge IMF stadig store.

IMF har skønnet, at der er et potentielt globalt finansieringsbehov, såfremt den økonomiske situation forværres, hvilket medfører et behov for en udvidelse af IMF's ressourcer. Eurolandene samt en række andre EU-lande har givet tilsagn om at bidrage med bilaterale lån til IMF.

IMF's konsoliderede multilaterale overvågningsrapport samler op på anbefalingerne i IMF's multilaterale overvågningsprodukter og kommer med mere konkrete politikanbefalinger. Udgangspunktet for IMF's politikanbefalinger er, at den seneste stabilisering af situation på de finansielle markeder udgør en "gylden mulighed" for at komme på forkant med krisen.

De prioriterede arbejdsområder for IMF i det kommende halvår inkluderer blandt andet håndtering af gældskrisen i Europa, fremme af international koordinering af de finanspolitiske konsolideringer, sikre passende globale sikkerhedsnet, samt forbedre arkitekturen for det globale samarbejde i form af styrket overvågning samt reformer af IMF's kvoter, stemmer og øvrige styring.

Indhold

I forbindelse med IMF og Verdensbankens forårsmøder i Washington, D.C. i 19.-21. april 2012 afholdes møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende ministerkomité for IMF. Mødet i IMFC vil blive ledet af Singapores finansminister, Tharman Shanmugaratnam, der er komitéens formand.

¹ Prognosen forventes offentliggjort den 17. april.

Den nordisk-baltiske IMF-valgkreds, som Danmark er medlem af, vil på IMFC-mødet være repræsenteret ved økonomi- og indenrigsministeren. Økonomi- og indenrigsministeren vil endvidere i sin kapacitet af formand for ECOFIN fremføre et fælles EU-indlæg på vegne af alle EU-lande.

Mødet i IMFC ventes at berøre følgende emner:

1. Tilstanden i verdensøkonomien
2. IMF-ressourcer
3. IMF's konsoliderede multilaterale overvågningsrapport
4. IMF's administrerende direktørs prioriteter for IMF's arbejde

Tilstanden i verdensøkonomien

I et udkast til apriludgaven af IMF's World Economic Outlook (WEO)² er skønnet for den globale vækst i 2011 uændret i forhold til prognoseopdateringen fra januar (hvor der var store nedjusteringer sammenlignet med septemberudgaven af WEO), *jf. tabel 1*. IMF forventer, at den globale aktivitet vil stige med 3¼ pct. i 2012 og 4 pct. i 2013, efter en vækst på knap 4 pct. i 2010.

Momentum i den globale økonomi ser igen ud til at være styrket efter opbremsningen i anden halvdel af 2011, men de negative risici er ifølge IMF stadig store. Stigende aktivitet i USA i løbet af 2. halvår af 2011 og styrkede tiltag til håndtering af gældskrisen i euroområdet har reduceret risikoen for en kraftig global vækstafmatning. IMF forventer, at den svage genopretning vil fortsætte i de store industrialiserede lande, og at aktiviteten forbliver solid i de fleste emerging markets og udviklingslande.

IMF beskriver imidlertid den seneste forbedring som skrøbelig og påpeger, at der er brug for fortsat implementering af omfattende reformer, hvis der skal sikres en sund vækst på mellemlangt sigt. På baggrund af de store outputgab i industrialiserede lande fremfører IMF også, at den økonomiske politik skal kalibreres med øje for væksten på kort sigt.

Euroområdet forventes at befinde sig i en mild recession i 2012 som et resultat af statsgældskrisen, et generelt tab af tillid, realøkonomiske effekter fra fortsat tilpasning af banksektorens balancer og virkningen af finanspolitisk konsolidering. Situationen i euroområdet ventes også at påvirke de øvrige europæiske lande via kredit- og handelskanaler. Væksten i euroområdet ventes at vende tilbage i løbet af andet halvår i år, dog er der betydelige regionale forskelle, hvor særligt periferi-landene i euroområdet ventes at være i recession hele året. IMF lægger her til grund, at gældskrisen ikke udvikler sig yderligere.

Økonomisk politik har spillet en central rolle i at dæmpe de systemiske risici, og der er, ifølge IMF, behov for at fortsætte i samme spor. Den europæiske centralbanks treårige lånefacilitet (LTRO), styrkede finanspolitiske konsolideringsprogrammer og lanceringen af store produkt- og arbejdsmarkedsreformer i mange lande har bidraget til at stabilisere forholdene i euroområdet, hvilket har lettet presset på banker og lande med

² Prognosen forventes offentliggjort den 17. april.

høje rentespænd. Forlængelsen af Bush-administrationens skattelempelse (for husstandsindkomster over 250.000 USD) i 2011 og 12 og af den udvidede ledighedsydelse har forhindret en brat finanspolitisk stramning i USA, hvilket ifølge IMF ville have skadet amerikansk økonomi.

Industrialiserede lande har generelt gjort store fremskridt i at designe og implementere styrkede mellemfristede finanspolitiske konsolideringsprogrammer. Samtidig nyder emerging markets og udviklingslande godt af tidligere reformer. I fraværet af yderligere tiltag kan problemerne imidlertid på ny blusse op i euroområdet, og der er risiko for en for hurtig opstramning af finanspolitikken i USA i 2013.

Der er, ifølge IMF, stadig store negative risici forbundet med udsigterne, og de vurderes kun at være marginalt mindre end i prognoseopdateringen fra januar. Den største negative risiko er en forværring af de finansielle forhold som følge af en yderligere eskalering af statsgældskrisen i euroområdet. En anden risikofaktor knytter sig til en kraftig stigning i olieprisen som følge af geopolitisk usikkerhed. Negative risici inkluderer også muligheden for uro i de globale obligations- og valutamarkeder som følge af høje offentlige underskud og høj gæld i Japan og i USA samt vigende vækst i enkelte emerging markets. På den anden side kan væksten også vise sig stærkere end forventet, hvis den økonomiske politik styrkes yderligere, forholdene på finansmarkederne fortsat forbedres, og de geopolitiske spændinger aftager.

I lyset af de svage vækstudsigter for de store økonomier, anbefaler IMF de lande, som har finanspolitisk manøvrerum, at genoverveje hastigheden af den finanspolitiske konsolidering. Øvrige lande bør ifølge IMF lade de automatiske stabilisatorer virke frit, så længe landene kan finansiere de højere offentlige underskud.

Tabel 1**Foreløbige skøn for BNP-vækst til WEO april 2012**

	Prognose			Ændr. ift. tidligere prognose ¹	
	2011	2012	2013	2012	2013
Verden	3,9	3,3	4,0	0,0	0,0
Industrialiserede økonomier	1,6	1,3	1,9	0,1	0,0
USA	1,7	2,0	2,2	0,2	0,0
Euroområdet	1,6	-0,5	0,8	0,0	0,0
Tyskland	3,0	0,3	1,5	0,0	0,0
Frankrig	1,7	0,5	1,0	0,4	0,0
Italien	0,4	-2,2	-0,6	0,0	0,0
Spanien	0,7	-1,8	-0,2	-0,1	0,0
Japan	-0,9	1,7	1,6	0,0	0,0
Storbritannien	0,9	0,6	2,0	0,0	-0,1
Canada	2,3	1,9	2,1	0,2	0,1
Danmark	1,1	1,0	1,1	-0,5 ²	-0,6 ²
Emerging markets og udviklingslande	6,3	5,4	6,0	0,0	0,0
Central- og Østeuropa	5,2	1,9	3,0	0,8	0,6
CIS ³	4,8	3,8	4,0	0,2	0,2
Kina	9,2	8,2	8,8	0,1	0,0
Indien	7,2	6,9	7,3	-0,1	0,0
Afrika syd for Sahara	4,9	5,4	5,2	-0,1	-0,1
Mellemøsten og Nordafrika	3,8	2,4	3,4	0,0	0,1
Latinamerika	4,6	3,5	3,9	-0,1	0,0

1) Ændring i forhold til WEO update, januar 2012.

2) Ændring i forhold til WEO, september 2011.

3) Commonwealth of Independent States – de tidligere Sovjet-republikker.

Kilde: IMF, World Economic Outlook – udkast, april 2012

På lidt længere sigt er udfordringen ifølge IMF at forbedre de svage mellemfristede vækstudsigter i de store industrialiserede økonomier. Det indebærer blandt andet en reform af den finansielle sektor, herunder national implementering af ny regulering (fx Basel III). Herudover anbefaler IMF reformer af aldersrelaterede udgifter, som kan bidrage til at mindske fremtidige udgifter uden at have en betydelig effekt på den aktuelle efterspørgsel. Reformen af fx pensionssystemer vil også, ifølge IMF, have den fordel, at det demonstrerer politikernes vilje til at handle beslutsomt, hvilket kan bidrage til at genopbygge tilliden til holdbarheden af de offentlige finanser.

IMF ressourcer

Et centralt tema på det kommende IMFC-møde ventes at blive udvidelse af IMF's ressourcer. IMF har skønnet, at der er et potentielt globalt finansieringsbehov såfremt den økonomiske situation forværres yderligere, heraf vil halvdelen kunne dækkes af eksisterende IMF-ressourcer, som ikke allerede er udlånt til lande med IMF-

programmer, og af de europæiske krisemekanismer (EFSF/ESM). Den resterende halvdel vurderer IMF bør fremskaffes dels ved at forøge IMF's lånekapacitet og ved at forøge den samlede kapacitet af eurolandenes interne krisemekanismer ("firewalls").

I december 2011 gav eurolandene tilsagn om at bidrage med bilaterale lån til IMF for samlet 150 mia. euro som led i en bred international aftale om udvidelse af IMF's ressourcer. Samtidig indikerede en række andre EU-lande (Danmark, Polen, Sverige og Tjekkiet), at man var parat til at bidrage til processen til styrkelse af IMF's ressourcer. UK indikerede, at man ville definere sit bidrag i kontekst af G20. Danmark har specificeret, at man er parat til at bidrage med op mod 40 mia. kr., svarende til ca. 5,3 mia. euro forudsat en rimelig international byrdefordeling.

Eurogruppen nåede den 30. marts 2012 til enighed om at styrke sine interne firewalls i form af en betydelig forøgelse af den samlede kapacitet af den midlertidige krisemekanisme (EFSF) og den permanente mekanisme (ESM) fra 500 mia. euro til 700 mia. euro. Samtidig opnåedes enighed om, at accelerere eurolandenes kapitalindbetalinger til ESM mhp. at fremskynde tidspunktet for facilitetens fulde udlånskapacitet. Lægges dertil, at eurolandene allerede har udbetalt lån for knap 100 mia. euro bilateralt til Grækenland og at EU har bidraget til finansieringen af europæiske programmer via EFSM, giver det en samlet firewall på omkring 800 mia. euro, svarende til over USD 1.000 mia.

Det er den generelle internationale vurdering – en vurdering som støttes af IMF – at eurolandene med beslutningen den 30. april har leveret den efterspurgte styrkelse af de interne firewalls, og at forudsætningerne for en bred global aftale om at styrke IMF's udlånskapacitet dermed er til stede. Der er derfor mulighed for, at det kommende IMFC-møde i Washington vil føre til en bred international aftale om forøgelse af IMF's ressourcer.

Det forventes, at en række ikke-europæiske G20-lande, herunder Japan og Brasilien, umiddelbart forud for IMFC-mødet vil komme med konkrete udmeldinger om, hvor meget de forventer at bidrage med til forøgelsen af IMF's ressourcer. USA forventes ikke at bidrage.

IMF's konsoliderede multilaterale overvågningsrapport

IMF har forud for IMFC-mødet udarbejdet en såkaldt konsolideret overvågningsrapport, som samler op på anbefalingerne i IMF's multilaterale overvågningsprodukter, herunder World Economic Outlook (*jf. ovenfor*), Global Financial Stability Report, Fiscal Monitor og IMF's spilloverrapporter, som introduceredes på forsøgsbasis i 2011 for en række systemisk vigtige økonomier. Den konsoliderede overvågningsrapport søger at fokusere ministrenes opmærksomhed på en række politikanbefalinger, som ventes at danne rammerne for drøftelsen på IMFC-mødet. Formålet er at fokusere drøftelserne i IMFC på de individuelle og fælles udfordringer verdensøkonomien står over for.

Udgangspunktet for IMF's politikanbefalinger er, at den seneste stabilisering af situation på de finansielle markeder udgør en "gylden mulighed" for at komme på forkant

med krisen. Fokus bør især være på at genskabe den økonomiske vækst ved at genskabe den finansielle stabilitet og implementere reformer. Uden genskabelse af væksten vil den høje ledighed i en mange industrialiserede lande og emerging markets ikke aftage. Krisen i euroområdet dominerer risikobilledet på kort sigt, men der er betydelige udfordringer i en række andre industrialiserede lande.

De *industrialiserede lande* bør generelt fortsætte den igangværende finanspolitiske konsolidering, men det bør gennemføres på en nøje tilpasset måde, som minimerer de kortsigtede negative effekter på efterspørgslen. Der bør således gennemføres finanspolitiske tilpasninger der søger at fokusere de offentlige udgifter i retning af områder med betydelige aktivitetsfremmende effekter (høj multiplikatoreffekt). De industrialiserede lande bør generelt tillade de automatiske finanspolitiske stabilisatorer at virke frit, hvis markedsvilkårene i de pågældende lande tillader det, og lande med finanspolitisk råderum og tilstrækkelig troværdighed i de finansielle markeder, bør overveje en langsommere finanspolitisk tilpasning. Kortsigtede aktivitetshensyn bør imidlertid ikke bruges som undskyldning for at udskyde de nødvendige finanspolitiske tilpasninger indtil reaktioner på de finansielle markeder påtvinger en sådan tilpasning og bør ikke underminere den nødvendige mellemfristede finanspolitiske konsolideringsproces.

IMF lægger endvidere vægt på, at der er behov for en fortsat ekspansiv pengepolitik i de industrialiserede lande, ligesom centralbankernes ukonventionelle likviditetstiltag kan bidrage til at undgå at store industrialiserede lande ender i uholdbare situationer hvor gældsudfordringer forværres af negativ prisudvikling (deflation). Endvidere skal strukturreformer fremme langsigtet produktivitet og beskæftigelse og styrke den finansielle holdbarhed.

For så vidt angår *eurområdet* bør de betydelige kriserelaterede tiltag over de seneste måneder til genskabelse af den kortsigtede stabilitet følges op af tiltag på mellemlang sigt til styrkelse af den eurosamarbejdet. Hvis ikke dette sker, er der risiko for, at de allerede gennemførte tiltag hurtigt vil miste effektivitet. IMF påpeger især fire områder, som bør have eurolandenes særlige opmærksomhed:

- Tiltagene til styrkelse af de interne firewalls bør ledsages af styrkede mekanismer til sikring af finanspolitisk ansvarlighed. Den nyligt vedtagne finanspagt er et væsentligt fremskridt, men implementering og efterlevelse af de nye regler vil være afgørende. Samtidig bør der arbejdes i retning af øget risikodeling mellem eurolandene for at undgå at finanspolitiske udfordringer i et land udvikler sig til en krise for hele valutaområdet.
- Banksystemet bør styrkes yderligere. Usunde banker – hvis fortsatte eksistens fortsætter med at skabe problemer – bør afvikles, og sunde banker bør omvendt have adgang til betydelige garantier fra centralt hold. Effektiv monitorering udført af de europæiske og nationale tilsynsmyndigheder vil være afgørende for at sikre en tilpasning af bankernes balance uden at føre til en kreditklemme.
- Der bør udvikles en arbejdsplan for udvikling af fælles rammer for finansiell stabilitet for at nedbryde den nuværende tætte kobling mellem statsgældsudfordringer og bankers balancer.
- Der er behov for bedre tilpasninger til realøkonomiske såvel som finanspolitiske og finansielle ubalancer. Vigtigheden af de igangværende strukturelle reformer i

en række periferilande for sikringen af et velfungerende eurosamarbejde kan ikke undervurderes.

Vækstøkonomier og udviklingslande bør nøje afveje risici forbundet med lavere efterspørgsel fra de industrialiserede lande og sociale tilpasningsbehov over for behovet for at opbygge makroøkonomiske råderum. En række emerging market lande bør tilpasse finans- og pengepolitikken mhp. at undgå en overophedning på kort sigt. Endvidere bør landene styrke deres evne til at håndtere volatile kapitaltilstrømninger fra de industrialiserede lande. Lande med store betalingsbalanceoverskud, især Kina, bør styrke det indenlandske forbrug, hvilket vil kræve øget valutakursfleksibilitet.

I forhold til de globale multilaterale udfordringer, som kræver en koordineret global tilgang, er der behov for styrket samarbejde om landenes finansielle politikker og finansielle rammer. Den primære udfordring består her i at sikre konsistent implementering af de nye internationale rammer for finansiell regulering og adressere andre svagheder i den finansielle sektor, herunder i forhold til håndtering af udfordringerne med store og systemisk vigtige finansielle institutter.

Det er IMF's centrale budskab, at alle lande er knyttet tæt sammen, og at alle derfor vil skulle bidrage til håndteringen af de nuværende udfordringer. Der er behov for at alle bidrager til at sikre et stærkere monetært og finansielt system. Dette vil kunne danne grundlag for positive afsmittende effekter landene imellem og generere positive feedbackloops som ultimativt kan styrke den globale efterspørgsel, øge beskæftigelsen og sikre mere holdbar og balanceret vækst.

IMF's Action Plan

Der ventes på IMFC-mødet en drøftelse af IMF's administrerende direktørs arbejdsprogram, som angiver de prioriterede arbejdsområder for IMF i det kommende halvår. Der er opnået betydelige fremskridt siden det seneste IMFC-møde i efteråret 2011, men udfordringerne for verdensøkonomien er fortsat betydelige, og prioriteterne for IMF's arbejde i det kommende halvår vil afspejle dette.

Håndtering af gældskrisen i Europa

De seneste tiltag til håndtering af krisen i Europa har bidraget til at berolige de finansielle markeder, herunder ECB's likviditetstiltag (LTRO), vedtagelsen af styrket økonomisk-politisk samarbejde og finanspolitiske rammer i EU, de betydelige reformfremskridt i de kriseramte europæiske lande, særligt Grækenland, Italien og Spanien, samt en forstærket firewall. IMF kan bidrage på flere niveauer til at understøtte dette:

- Ved på landeniveau, herunder særligt i de kriseramte lande, fortsat at sikre veldesignede låneprogrammer, samt ved løbende at evaluere de enkelte programmer og effektiviteten af IMF's konditionaliteter.
- Ved løbende at evaluere og komme med input til de økonomisk-politiske drøftelser i Europa og styrkelsen af de institutionelle rammer, herunder fsva. finanspolitikken og styrkelsen af de finansielle og reguleringsmæssige reformer.
- Ved at kortlægge mulighederne for strukturreformer og øvrige makroøkonomiske politikker til fremme af vækst og beskæftigelse.

Verden i øvrig

De presserende udfordringer i Europa bør ikke aflede fokus fra vigtige udfordringer i andre dele af verden. IMF vil således fortsat bistå alle dets medlemmer med politisk rådgivning, låneprogrammer og teknisk assistance, herunder ved at:

- Fremme international koordination af omfanget, hastigheden og sammensætningen af finanspolitiske konsolideringer samt undersøge mulige reformer til fremme af beskæftigelse.
- Understøtte den gradvise transition i økonomierne omfattet af det arabiske forår, herunder ved at sikre en adgang til passende IMF lånefaciliteter, og ved at samarbejde med andre institutioner mhp. at mobilisere de nødvendige ressourcer og fremme markedsadgang.
- Støtte emerging markets i fastlæggelsen af den rette balance mellem på den ene side håndtering af aktuelle risici i forhold til at undgå overophedning og på den anden side adressere udfordringerne på mellemlangt sigt, herunder fx høj offentlig gæld i nogle lande og demografiske forandringer.
- Løbende evaluere rammerne for IMF-låneprogrammer til lavindkomstlande, herunder faciliteterne til at yde lån på favorable vilkår, fremme makroøkonomisk stabilitet og finansiell udvikling, samt rådgive landene i håndtering af indtægter fra naturressourceudvinding.

Sikre passende globale sikkerhedsnet

Stærke europæiske og globale firewalls er afgørende for at mindske risici for negative afsmittende effekter mellem lande og regioner, og kombineret med sunde politikker, at sikre håndtering af krisen. IMF's medlemskreds bør således hurtigt muligt nå til enighed om en forøgelse af IMF's udlånskapacitet, herunder fastlægge betingelserne herfor. Endelig bør arbejdet med styrkelse af ressourcerne i IMF's særlige faciliteter for lavindkomstlande, som igangsattes i 2009, afsluttes.

Arkitekturen for det globale samarbejde – styrket overvågning

Formålet med IMF's dialog med medlemslandene er at fremme national og international stabilitet. For at styrke IMF's risikovurderinger og sikre en bedre integration af IMF's overvågning af finansielle og makroøkonomiske risici, vil der fremadrettet blive arbejdet på bl.a. at:

- Videreudvikle overvågningen af de afsmittende effekter fra de systemiske landes økonomiske og finansielle politikker på resten af verdensøkonomien i form af en samlet rapport om disse effekter for de fem største og systemisk vigtige økonomier (USA, Japan, Storbritannien, Kina og euroområdet).
- Opnå enighed om en ny integreret IMF-overvågningsbeslutning med henblik på at styrke rammerne for bedre integration af IMF's bilaterale og multilaterale overvågningsaktiviteter, herunder udbrede IMF's overvågning til i højere grad at omfatte alle økonomiske og finansielle politikker i medlemslandene, og ikke kun landenes valutakurspolitikker.
- Udvikle en strategi for overvågning af den finansielle sektor, herunder særligt af makro-finansielle risici, identifikation af globale systemiske risici og udvikling af rammer for landenes anvendelse af makroprudentielle politikker og rammer for finansiell afvikling.

Reformer af IMF's kvoter, stemmer og øvrige styring

En styrkelse af IMF's legitimitet er afgørende for IMF's globale koordinationsrolle og dermed for en styrkelse den globale økonomiske og finansielle stabilitet. Rettidig implementering af reformen fra 2010 af medlemslandenes kvoter og stemmer i IMF samt af IMF's øvrige styring senest i efteråret 2012, samt gennemførelsen af en revision af IMF's formel til fastlæggelse af medlemslandenes kvoter og stemmer i IMF inden januar 2013 er vigtige skridt til at sikre dette.

Nordisk-baltiske synspunkter

Den nordisk-baltiske valgkreds vil på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende i et fælles indlæg:

- De negative risici for den økonomiske genopretning er fortsat betydelige, og selvom de betydelige krisehåndterings tiltag i Europa, særligt Den Europæiske Centralbanks refinansieringsoperationer (LTRO) har bidraget til stabilisering af de finansielle markeder er situationen fortsat skrøbelig. Stabiliseringen i markedet udgør en vigtig mulighed for at give fornyet styrke til arbejdet på effektivt at adressere de underliggende økonomiske og finansielle svagheder, særligt i de industrialiserede lande. Håndtering af gældsudfordringerne og sikring af en tilbagevenden til holdbare offentlige finanser skal forblive en topprioritet.
- I de fleste industrialiserede lande, særligt i Europa, bør implementeringen af de aftalte finanspolitiske konsolideringsplaner og strukturelle reformer fortsætte som planlagt, hvilket er afgørende for at genskabe troværdigheden. Reformen og andre tiltag bør gennemføres med henblik på at begrænse de sociale omkostninger ved høj arbejdsløshed, herunder ved at adressere strukturelle eller reguleringsmæssige forhindringer for vækst.
- Fraværet af en troværdig mellemfristet finanspolitisk konsolideringsstrategi i USA og Japan udgør fortsat en kilde til bekymring og bør adresseres omgående. G20-landene opfordres til at implementere de landespecifikke forpligtelser til finanspolitiske tilpasninger og reformer, som blev vedtaget på G20-topmøder i november 2011, og som er afgørende for at reducere de grundlæggende globale ubalancer.
- Stigende oliepriser udgør en risiko for den økonomiske genopretning. Det er afgørende, at stigende oliepriser ikke ledsages af forvridende politikker, særligt subsidier, som begrænser at prisændringer transmitteres. Subsidier svækker den nødvendige tilpasning i efterspørgslen, som også er nødvendig ud fra et klimaforandningsperspektiv, og bidrager yderligere til olieprisstigninger. Samtidig bidrager de til vedvarende globale ubalancer og betydelige pres på de offentlige finanser.
- IMF's medlemskreds skal stå klar til at sikre IMF's mulighed for at udfylde sin systemisk vigtige rolle i forhold til at opretholde stabilitet i det internationale finansielle system. Der bør derfor opnås enighed om en forøgelse af IMF's ressourcer på det forestående IMFC-møde. En betydelig, midlertidig forøgelse af IMF's udlånskapacitet vil øge den globale tillid og understøtte de betydelige politiktiltag i IMF's medlemslande. Nordisk-baltisk valgkreds er parat til at bidrage betydeligt hertil som man har gjort gentagne gange tidligere.

- Nordisk-baltisk valgkreds støtter en styrkelse af IMF's overvågning. Effektiv overvågning og styrket opfølgning i medlemslandene på IMF's politikanbefalinger er kerneelementer i en styrket international finansiel arkitektur. En ny overvågningsbeslutning i IMF's bestyrelse bør fastlægge IMF's overvågningsrammer, understøtte bedre integration af IMF's bilaterale og multilaterale overvågningsaktiviteter, styrke IMF's overvågningsfokus på den finansielle sektor, reducere den nuværende fokus på valutakurser og sikre effektiv overvågning af afsmittende effekter af landes politikker.
- Nordisk-baltisk valgkreds lægger stor vægt på yderligere fremskridt i styrkelsen af IMFC's rolle som centralt forum for globalt økonomisk og finansielt samarbejde. Det er afgørende, at IMFC's rolle styrkes i forhold til bl.a. G20 for at sikre tilstrækkelig global repræsentation i den globale økonomiske og finansielle beslutningsproces. Alle medlemslande opfordres til at støtte op herom.
- IMF's formel til fastlæggelse af medlemslandenes kvote- og stemmeandele i IMF bør forbedres, så den bedre afspejler IMF's brede mandat og arbejde. Landenes kvoter i IMF bør afspejle landenes relative position i verdensøkonomien og deres kapacitet til at bidrage til IMF's arbejde, som bedst bestemmes ved landenes produktion (BNP) målt i markedspriser og deres økonomiske og finansielle åbenhed over for resten af verden. For at beskytte de mindste IMF-medlemslande, hvoraf mange er emerging markets og udviklingslande, bør formelen sikre udligning af forskellen mellem de største og mindste medlemslande.

Yderligere information

Det nordisk-baltiske indlæg på IMFC-mødet ventes offentliggjort på Nationalbankens hjemmeside www.nationalbanken.dk. Der henvises i øvrigt til IMF's hjemmeside www.imf.org.